

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/262/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617213835
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7617213835.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: J. E., V. XX. X.XXXX, P. XXX XX A. V. X. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou - Ján Buroci, s. r. o., so sídlom Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, o zaplatenie 833,22 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 227,12 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 227,12 eur od 22. 7. 2014 až do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Priznáva žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 70,74 %, o ktorých výške rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17. 7. 2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 833,22 eur spolu s príslušenstvom a k náhrade trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 15. 5. 2012 uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe Zmluvy spoločnosť Poštová banka, a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 1.000,- eur, pričom podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 6. 2017 uzatvorenej medzi postupcom Poštovou bankou, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca na základe Zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 1.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach podľa Zmluvy o úvere.

3. V dobe od uzavretia Zmluvy žalovaný splatil svoj dlh len čiastočne a nakoľko sa so splatením splátok dostal do omeškania, právny predchodca žalobcu uplatnil postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalovanému zaslal upozornenie pred zosplatením úveru. Poučil ho, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti jeho pohľadávky a vyzval ho na doplatenie dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, veriteľ - Poštová banka, a. s. pristúpila k zosplateniu úveru, čo oznámila žalovanému vo výzve na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve dlžnú pohľadávku nezaplatil, preto sa žalobca domáha jej zaplatenia predmetnou žalobou - navrhol vydať platobný rozkaz, ktorým súd určí žalovanému zaplatiť

istinu vo výške 833,22 eur, úroky vo výške 707,78 eur a 9,83 eur, ďalej úroky zo zostatku nesplatennej istiny vo výške 25,5 % ročne od 8. 6. 2017 až do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne z nesplatennej istiny od 8. 6. 2017 až do zaplatenia a trovy konania - náhradu súdneho poplatku vo výške 49,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 144,70 eur.

4. Súd vydal dňa 1. 8. 2017 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor. Zároveň vzniesol námietku premlčania svojho dlhu voči žalobcovi s odôvodnením, že žaloba bola podaná dňa 17. 7. 2017, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty s poukazom na to, že splatnosť celého dlhu nastala dňa 7. 7. 2014, kedy bol dlh evidovaný vo výške 801,05 eur. K tomu v doplňujúcom písomnom vyjadrení uviedol, že v bode 6.2 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, sa neuvádza žiadna ďalšia lehota, v ktorej by žalovaný mal pristúpiť k zaplateniu zosplateného úveru s príslušenstvom. Výzvu na zaplatenie dlhu žalovaný prevzal dňa 10. 7. 2014, takže žalovaný má zato, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť právo na súde dňa 11. 7. 2014. Žalobu podal dňa 17. 7. 2017, teda po uplynutí premlčacej doby.

Ďalej navrhoval žalobu zamietnuť aj z dôvodu, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a to neuviedol:

a) druh spotrebiteľského úveru,

j) nesprávne uviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Dôsledkom týchto nedostatkov je fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z.

Dodal, že správna RPMN poskytnutého úveru má byť vo výške 29,57 % a nie žalobcom uvedená výška 28,70 %. Z vyššie uvedených dôvodov navrhoval žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nárok žalobcu voči žalovanému je premlčaný. Má zato, že premlčacia doba nezačala plynúť dňa 7. 7. 2014, ale až dňa 21. 7. 2014. Ďalej uviedol, že predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 7. 7. 2014, avšak, žalovaný si predmetnú výzvu na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, podľa doručky potvrdzujúcej prevzatie výzvy, prevzal až dňa 10.07.2014. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného uplynula dňa 20. 7. 2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 21. 7. 2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Nárok žalobcu tak nemôže byť premlčaný, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 22. 7. 2017, t.j. po 3 rokoch odo dňa, kedy si žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanému na súde.

6. Žalobca zároveň poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nevrátil ani len istinu poskytnutého úveru, pričom má žalobca za to, že ak by bol býval uplatnil svoj nárok na súde v dodatočnej lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom, túto by mohol súd považovať za žalobu, ktorá bola podaná predčasne. V tomto sa zároveň vynára otázka, či zodpovedá ústavne konformnému výkladu taký výklad ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) týkajúci sa nezapočítania 10-dňovej lehoty na plnenie do premlčacej doby v tom zmysle, že výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi požíva právnu ochranu, a to aj v prípade, ak dlžník „žalovaný“ doposiaľ neuhradil ani len istinu poskytnutého úveru.

7. V ďalšej časti písomného vyjadrenia žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, ktorý uvádza, že je nesprávny údaj o RPMN, k čomu predložil listinu s výpočtom RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je hodnota RPMN vypočítaná správne. Uviedol, že žalovaný celkovo uhradil sumu vo výške 772,88 eur, ktorá bola v zmysle Zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná tak, že suma 79,12 eur bola započítaná na poplatky, suma 526,98 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 166,78 eur na istinu. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil právny predchodca žalobcu úver za predčasne splatný v súlade s čl. 6 Obchodných podmienok ku dňu 7. 7. 2014, o čom bola žalovanému doručená výzva na splatenie úveru, ktorú žalobca predložil ako prílohu k žalobe. V ďalšom sa nestotožnil ani s ďalším

tvrdením žalovaného, žeby úver mal byť bezúročný a bez poplatkov z dôvodu porušenia ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. písm. k/ s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C - 42/2015. V závere uviedol, že na ustanovenie § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sa vzťahuje zákaz retroaktivity, a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1. 4. 2015. S poukazom na vyššie uvedené navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

8. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi Zmluvou o splátkovom úvere, Obchodnými podmienkami pre úver, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13. 6. 2017, oznámením o postúpení pohľadávky, aktuálnym stavom úveru ku dňu 7. 6. 2017, výzvou na úhradu dlžnej sumy s priloženou doručenkou a výzvou na splnenie dlžnej časti úveru zo dňa 19. 6. 2014 a po zistení skutkového stavu a právnom posúdení žalovaným vznesenej námietky premlčania rozsudkom zo dňa 10. 1. 2018 žalobu zamietol. S poukazom na ustanovenie § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka konštatoval, že 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcovi začala plynúť dňa 8. 7. 2014, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého dlhu. Keďže žalobca podal žalobu dňa 17. 7. 2017 a 3-ročná premlčacia doba uplynula dňom 8. 7. 2017, takže nárok žalobcu je premlčaný.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, nakoľko sa nestotožnil s právnym posúdením vznesenej námietky premlčania.

10. Uznesením Krajského súdu v Košiciach bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že žaloba bola podaná v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote, nakoľko premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo objektívne vykonať (uplatniť) po prvý raz, pričom týmto dňom je deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu na súde. S poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka predčasná splatnosť celého úveru v dôsledku riadneho neplnenia splátok nastala 7. 7. 2014, avšak na plnenie celého zosplateného dlhu veriteľ poskytol dlžníkovi dodatočnú lehotu na plnenie, takže reálna splatnosť zosplateného dlhu nastala až posledným dňom lehoty na plnenie, takže k premlčaniu by došlo až dňom 22. 7. 2017 (žaloba bola podaná dňa 17. 7. 2017).

11. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu súd vec opätovne prejednal a vo veci po vyhlásení uznesenia o ukončení dokazovania rozhodol rozsudkom zo dňa 3. 12. 2018. Predmetným rozsudkom určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 227,12 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej dlžnej sumy od 22. 7. 2014 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 77,74 % voči žalobcovi. Rozhodol tak potom, čo z výsledkov dokazovania vzal za preukázané, že predmetná úverová zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z dôvodu, že je v nej nesprávne uvedená RPMN a výška ročnej úrokovej sadzby. Nakoľko v zmluve absentujú správne údaje o týchto hodnotách, predmetný spotrebiteľský úver súd vyhodnotil v zmysle § 11 ods.1 v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu má žalobca nárok na zaplatenie neuhradenej časti istiny poskytnutého úveru vo výške 227,12 eur (úver bol poskytnutý vo výške 1.000,- eur, žalovaný uhradil žalobcovi sumu 772,88 eur). V prevyšujúcej časti, ako aj v časti príslušenstva z nezákonne požadovanej sumy, súd žalobu zamietol.

12. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie svojím postupom mu odňal jeho procesné práva v zmysle § 365 ods. 2 písm. b/ C.s.p., keď vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 3. 12. 2018, pričom predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené až dňa 4. 12. 2018, pričom k uvedenému tvrdeniu priložil elektronickú doručenkou zo dňa 4. 12. 2018. Ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok je nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia začiatku plynutia premlčania s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje začiatok plynutia premlčacej doby, k čomu poukázal príkladne na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/44/2018 zo dňa 14. 8. 2018.

13. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/120/2019 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený, nakoľko súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že žalovanému bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že mu riadne a včas nebolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 3. 12. 2018, ktoré bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené dňa 4. 12. 2018.

14. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu súd opätovne konal nariadením pojednávania na deň 4. 11. 2019, ktoré bolo právnemu zástupcovi žalovaného doručené dňa 10. 10. 2019 a právnemu zástupcovi žalobcu dňa 9. 10. 2019.

15. Na pojednávaní dňa 4. 11. 2019 bol prítomný právny zástupca žalovaného JUDr. Ján Buroci. Právny zástupca žalobcu bol substitučne zastúpený JUDr. Tomášom Tomčovčíkom, ktorý na podanom návrhu naďalej trval v znení, ako bolo uvedené v pôvodnej žalobe. Odkázal na dôkazy doteraz vykonané, nemal žiadne nové návrhy na dokazovanie. Uviedol, že sa stotožňuje s výkladom súdu druhej inštancie, ktorý posudzoval vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú a stotožnil sa s posledným rozhodnutím súdu prvej inštancie. V prípade úspechu v konaní požadoval náhradu trov konania.

16. Právny zástupca žalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval písomného vyjadrenia uvedeného v odvolaní. Uviedol, že stanovisko Krajského súdu v Košiciach v zrušujúcom uznesení zo dňa 3. 10. 2018 nie je v súlade so zákonom a s takýmto právnym posúdením vznesenej námietky premlčania sa nestotožnil. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/44/2018, ktorý odlišne vykladá predmetnú právnu problematiku v právnej veci žalobcu totožného aj v tomto konaní. Uviedol, že žalovaný si je vedomý toho, že súd prvej inštancie je viazaný stanoviskom krajského súdu v konkrétnom prípade. Napriek tomu na vznesenej námietke premlčania žalovaný naďalej zotrváva a má zato, že súd prvej inštancie vo svojom prvom rozsudku zo dňa 10. 1. 2018 správne posúdil žalovaným vznesenú námietku premlčania. Má zato, že v danom prípade má súd na daný právny stav aplikovať § 103 Občianskeho zákonníka a nie § 563 a § 565 Občianskeho zákonníka, ktorých aplikácia je nesprávna. V prípade úspechu v spore požadoval náhradu trov konania a žiadne nové dôkazy nenavrhol.

17. Právni zástupcovia nevyužili právo na prednesy záverečných prejavov, nové dôkazy nenavrhl, preto súd uznesením v zmysle § 182 C.s.p. dokazovanie vyhlásil za ukončené.

18. Súd pri opätovnom právnom posúdení nároku žalobcu vychádzal z dokazovania vykonaného v predošlých konaniach, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o splátkovom úvere, Obchodnými podmienkami pre úver, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13. 6. 2017, oznámením o postúpení pohľadávky, aktuálnym stavom úveru ku dňu 7. 6. 2017, výzvou na úhradu dlžnej sumy s priloženou doručenkou a výzvou na splnenie dlžnej časti úveru zo dňa 19. 6. 2014 a po takomto zistení skutkového stavu a právnom posúdení žalovaným vznesenej námietky premlčania, ktorá nie je dôvodná, žalobe čiastočne vyhovel, a to čo do zaplatenia sumy 227,12 eur a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platnom v čase uzavretia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka platnom v čase uzavretia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platnom v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné

podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 2 písm. a/, b/ d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. a/, i/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak s dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa článku 3 ods. 1, 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

34. Ako už bolo vyššie uvedené, z dôkazných listín predložených v pôvodnom konaní súd zistil, že dňa 15. 5. 2012 bola medzi Poštovou bankou, a.s., Bratislava ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške eur 1.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach po 28,- eur. Celkové náklady úveru boli vo výške 897,54 eur, dátum konečnej splatnosti 15. 5. 2018, dátum prvej splátky 15. 6. 2012 pri úrokovej sadzbe 25,50 %, priemernej RPMN 26,58 % a RPMN banky 28,70 %. Splatosť jednotlivých splátok bola dohodnutá k 15. dňu v kalendárnom mesiaci.

35. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13. 6. 2017 uzavretou medzi postupcom Poštová banka, a.s., Bratislava a postupníkom žalobcom bola pohľadávka voči žalovanému postúpená žalobcovi. Pohľadávka v čase postúpenia predstavovala istinu s príslušenstvom vo výške, akej sa domáha žalobca v žalobnom návrhu. Postúpenie pohľadávky bolo žalobcom oznámené žalovanému listom zo dňa 19. 6. 2017.

36. Listom - výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7. 7. 2014 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 7. 7. 2014 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 833,22 eur, úroku vo výške 80,79 eur, poplatkov za upomienky 39,28 eur, teda spolu vo výške 953,29 eur. Žalovaný prevzal výzvu dňa 10. 7. 2014, napriek tomu však k zaplateniu nesplatennej časti úveru nepristúpil. Žalobca sa preto domáha zaplatenia dlžnej istiny s príslušenstvom predmetnou žalobou, ktorá bola podaná v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote (ako už bolo konštatované v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/83/2018 bod 26. až 30.), s ktorým stanoviskom súd prvej inštancie sa v celom rozsahu pri opätovnom posúdení námietky premlčania stotožňuje a je ním v tomto konaní v celom rozsahu viazaný. Súd zotrúva na tomto stanovisku aj napriek odlišnému právnenému posúdeniu vznesenej námietky premlčania v obdobnom spore v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 6Co/44/2018, na ktorý právny zástupca žalovaného v tomto konaní odkazuje.

37. Po zistení, že žaloba bola podaná v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote, súd vykonaným dokazovaním vzal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 15. 5. 2012 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvu uzatvoril žalovaný ako nepodnikateľ. Zmluva je písaná malým nahusteným písmom a ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Úverová zmluva uzatvorená medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je aj absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Keďže ide aj o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou úpravou, a to zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy v spojení s úpravou uvedenou v § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, súd v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa na tieto vzťahy aplikoval právnu úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku.

38. Dokazovaním bolo tiež preukázané, že na základe uvedenej zmluvy mal byť predchodcom žalobcu žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur. Žalovaný mal podľa uzavretej zmluvy, zaplatiť celkove sumu 2.016,- eur (72 mesačných splátok krát 28,- eur). Nárok žalobcu pozostáva z nesplatennej časti úveru, ktorú žalobca vyčíslil na istinu 833,22 eur s prísl. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Sporné bolo tvrdenie žalovaného v odpore, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. a/, i/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Súd preto podrobil predmetnú spotrebiteľskú zmluvu preskúmaniu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

39. Po preskúmaní Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predloženej úverovej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov banky vo výške

28,70 %. Takýto údaj súd po prepočte za použitia interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN považuje za nesprávny, uvedený v neprospech spotrebiteľa. Súd má zato, že RPMN má byť bankou uvedená presne a určito, nakoľko táto predstavuje celkové náklady spojené s úverom, a teda do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Vzhľadom k tomu ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako je uvedená v zmluve uzavretej medzi účastníkmi nie je možné rešpektovať. Súd zistil, že nesprávny výpočet RPMN žalovaným spočíval v tom, že do konečného výpočtu neboli započítané všetky splátky. Takýto výpočet RPMN nie je v súlade ani so smernicou 2008/48/ES z 23. 4. 2008, v ktorej sa vyslovene uvádza, že celkové náklady spotrebiteľa zahŕňajú všetky náklady súvisiace so Zmluvou o úvere. Správna RPMN poskytnutého úveru podľa prepočtu prostredníctvom interaktívnej kalkulačky je vo výške 29,57 % a nie právnym predchodcom žalobu uvedená výška 28,70 %. Súd teda v závere konštatuje, že v Zmluve uvedený údaj o hodnote RPMN je nesprávny, žalovaný ako spotrebiteľ, bol uvedený do omylu a vyvolalo to u neho domnienku výhodnosti úveru, čím bolo narušené ekonomické správanie spotrebiteľa. Súd má zato, že žalovaný zámerne uviedol do zmluvy nižšiu výšku RPMN v porovnaní s jej skutočnou hodnotou vypočítanou podľa výšky úveru a hlavne podľa počtu a výšky splátok. Zákonodarca jednoznačne stanovil povinnosť subjektu poskytujúceho spotrebiteľský úver uviesť v zmluve presný údaj o hodnote RPMN, pričom na túto povinnosť poukazujú opakovane súdy SR v rámci svojich rozhodnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že v predmetnej Zmluve absentuje správny údaj o hodnote RPMN, a preto predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

40. Úver je bezúročný a bez poplatkov aj z ďalšieho dôvodu, a to nesprávne uvedenej výšky úrokovej sadzby v predmetnej Zmluve vo výške 25,50 % ročne, ktorá je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Táto výška nezodpovedá výška priemernej úrokovej miery úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej Zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre podobné typy úverov so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci máj 2012 vo výške 13,84 %. V zmysle Zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba 25,50 %, čo nie je v súlade s § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby značne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, právny úkon je v tejto časti neplatný a zároveň má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (k 15. 5. 2012).

41. Čo sa týka ďalšieho tvrdenia právneho zástupcu žalovaného v odpore, a to, že predmetný spotrebiteľský úver je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z., teda že nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru, s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje, poukazuje na text samotnej úverovej zmluvy, kde je uvedený druh úveru hneď v záhlaví Zmluvy označenom ako „zmluva o úvere dostupná pôžička“, ako aj v samotnom čl. III Zmluvy označenom ako „Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia). Na základe uvedeného je zjavné, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že v Zmluve absentuje údaj týkajúci sa druhu spotrebiteľského úveru, takže v danom prípade nie je úver bezúročný a bez poplatkov pre rozpor s ustanovením § 9 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona. Pokiaľ sa týka namietanej absencie údajov o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, v tomto súd poukazuje na Rozsudok Súdneho tvora (tretia komora) z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/2015, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m/, článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vo veci Home Credit Slovakia, a.s., a Klárou Biróovou, ktorým sú slovenské súdy viazané.

42. Z uvedeného rozsudku možno zhrnúť, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

43. Súd má za to, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaje o výške (28 Eur), počte (72 mesačných splátok) a termíne (k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.06.2012 do 15.05.2018) jednotlivých splátok. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že vyššie uvedenú zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že zmluva o úvere priamo nemusí takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere splňa.

44. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia dlžnej časti nesplateného úveru vo výške 833,22 eur s prísl. Dokazovaním súd vzal za preukázané, že predmetný úver je z dôvodu nesprávne uvedenej výšky RPMN a výšky ročnej úrokovej sadzby bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca má nárok len na zaplataenie zvyšnej časti istiny poskytnutého úveru. Úver bol žalovanému poskytnutý vo výške 1.000,- eur, podľa dôkazných listín predložených žalobcom, a to predpisu splátok a aktuálneho stavu úveru ku dňu 7. 6. 2017, žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 772,88 eur. Žalobca má teda nárok na istinu, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 1.000,- eur mínus splatenou časťou 772,88 eur, čo činí 227,12 eur. V tejto časti súd žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti, ako aj v časti príslušenstva z nezákonne požadovanej sumy súd žalobu zamietol.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškания, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškания; výšku úrokov z omeškания a poplatku z omeškания ustanovuje vykonávací predpis.

46. Žalobca sa domáhal okrem nesplatenej časti úveru aj príslušných úrokov z úveru a úrokov z omeškания. Nakoľko predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, súd priznal žalobcovi v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. len zákonný úrok z omeškания z priznanej sumy vo výške 5,15 % odo dňa 22. 7. 2014, teda odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa žalobca, ako veriteľ, mohol prvýkrát domáhať zaplataenia dlhu od žalovaného, ako dlžníka. K uvedenému dátumu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,15 %, a od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškания je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškания s plnením peňažného dlhu, preto má žalobca nárok na úrok z omeškания vo výške 5,15 %.

47. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Žalobca sa domáhal zaplataenia istiny spolu s vyčíslenými úrokmi z omeškания sumou vo výške 1.550,83 eur. Úspešný bol vo výške 227,12 eur, čo predstavuje 14,63 %. V konaní bol teda vo väčšom rozsahu úspešný žalovaný. Úspech žalovaného bol vo výške 85,37 %, má teda právo na náhradu trov konania v rozsahu 70,74 % (rozdiel pomeru a neúspechu 85,37 % - 14,63 %).

51. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.